

„Sloča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom došljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četrt leta 1.10
Pri oznanilih in tako tudi pri „policajnikih“ se plačuje za navadno tristoletno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „
Za več črke po prostoru

SLOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tabakarnicah na Starem trgu in v Nenski ulici in v prodajalnicah G. Likarja v Semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu Via Mercato 12, naročnina pa oporavnitvu „Sloča“, Via Seminario št. 10.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na se blagovoljno frankujejo. — Delavcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri oporavnitvu.

Volilni shod

v Gorici, ki ga je sklicalo slovensko narodno politično društvo „Sloga“, vrtil se je včeraj v prostorih goriške žitnice po naznanjenem vnapredu. Ob 11. uri začeli so se zbirati volilci raznih volilnih skupin in iz raznih krajev v isti namen, da bi se dogovorili o kandidatih za bodoče volitve v deželni zbor. Gospod Andrej Figelj iz Št. Mavra zastopal je politično društvo „Slovenski jez“, gospod Anton Kofol iz Čepovana pa ondašnje „Katoliško politično žitnico.“ Navzočih je bilo več duhovnikov, ljudskih učiteljev, županov, veleposestnikov in volilcev raznih vrst, vseh skupaj okoli 40 oseb. Izmed bivših deželnih poslancev bili so navzoči oba dr. Tonklija in dr. Rojic. Ob 11^{1/2} odpre predsednik dr. vitez Tonkli zborovanje, naznani namen današnjemu shodu, prebere „Slogino“ listo bodočih kandidatov, navede razloge, ki so „Slogin“ odbor nagnili za tako listo, ter omeni, da je začela splošna razprava v tej zadevi.

Prvi se oglasi za besedo gospod Figelj iz Št. Mavra kot zastopnik „Slov. jez“ ter navaja proji spomina, potem iz pisanega govora razno nedostateke, ki so se po njegovem mnenju pokazalo do zdaj toliko v deželnem zboru, kolikor v deželnem odboru, ter poudarja, da jih je treba odstraniti in da je potrebno treba krepkeje naglaševati narodno uradovanje v državnih in deželnih uradih ter narodno srednje šole in druge okoliščine, ki bi donesale narodu dušne koristi, ako bi se stavile na pravično podlago v narodnem oziru. Za njim je govoril dr. Rojic ter pojasnjeval z velikim znanjem in dolgoletnim razmišljanjem vprašanje glede deželne bolnišnice in nočišnice. Zanimivo razpravo poslušali so navzoči z velikim zanimanjem. Oglasila sta se za besedo ter izražala svoje mnenje in želje posebno z ozirom na ljudsko šolo gospoda Franc Bajt iz Št. Andreža in Janez Vertovec iz Tolmina. Po njih govorih se je sklenila splošna razprava.

Dr. vitez Tonkli odgovorjal je na razna vprašanja, ki so se spravila v tej razpravi na dan, ter pojasnjeval, zakaj se je marsikaj godilo, kar morebiti komu ni všeč, in zakaj se je moralo to ali ono opustiti, če tudi bi bilo temu ali onemu ugajalo. Prišel je skoro na vse predmete, ki so se v razpravi omenili, ter pojasnil jih na vse strani, kolikor se je dalo v danih razmerah. Omenil je, da vsled deželne volilne postave poslanci ne morejo sprejemati inštrukcij ali naročil od svojih volilcev, a da društvo „Sloga“ si zapomni izražene želje ter jih priporoči bodočim kandidatom oziroma poslancem, naj jih imajo pri svojem delovanju pred očmi in naj skušajo uresničiti jih, kolikor je v njih moči. Navzoči su bili z opaskami zadovoljni in prišli so na rešeto kandidati za posamezne volilne skupine, katere je bilo predložilo društvo „Sloga“. Predlogom ni nikdo ugovarjal, večinoma so se očitno odobraval in slednjič so se vzprojele nepremenjeni. Edino za okoličico goriško predlagal je nekdo namenio viteza Tonklija družega kandidata, a dobil je za svoj predlog samo en glas. Zborovanje je trpelo od 1/2 12 do 1 ure in čez in se je sklenilo v lepi slogi.

Na podlagi sklepov tega volilnega shoda razglašajo odbor političnega društva „Sloga“ za bodoče volitve v deželni zbor goriški kandidate, ki so:

I. za kmečke občine:

1. v okrajnem glavarstvu okolice goriške:

dr. Aleksij Rojic, zdravnik in hišni posestnik v Gorici;

dr. Jožef vitez Tonkli, državni poslanec, odvetnik in posestnik v Gorici;

2. v okrajnem glavarstvu tolminskem:

dr. Anton Gregorčič, profesor bogoslovja v Gorici;

dr. Nikolaj Tonkli, deželni odbornik in odvetnik v Gorici;

3. v okrajnem glavarstvu sežanskem:

dr. Josip Abram, deželni odbornik in odvetnik v Gorici;

Rajmund Mahorčič, veleposestnik in župan v Sežani;

II. za trge: Bole, Koborid, Tolmin, Kanal, Ajdovščina:

Matija Jonko, veleposestnik in župan v Bolci;

III. za veliko posestvo v volilni skupini B:

Josip Ivančič, c. k. notar v Tolminu;

Andrej Kocijančič, veleposestnik v Podgori;

Igunelj Kovačič, veleposestnik in župan pri Sv. Luciji.

„Slogin“ odbor in volilni shod sta storila svojo dolžnost; zdaj je vrsta na volilcih, kateri so bili o pravem času opomnjeni in katerim je bila dana prilika, izraziti svoje mnenje in svoje želje. Volilci so vedeli, za kaj gre, in se ne morejo izgovarjati, da se dela za njih hrbtom ali pa brez njih. Vsakemu je bilo prosto, izraziti svoje mnenje, in vsakdo je bil tudi pozvan, naj to stori. Mnenje volilcev slišalo se je pri volilnem shodu, in zdaj bi ne bilo lepo, ako bi kdo hotel hoditi svoje poti. Vsakdo naj ima do sedanje sklepe in izjave pred očmi ter naj voli složno z drugimi volilci v smislu razglašene liste, da ta ne samo zmaga, ampak da tudi sijajno zmaga v proslavo slovenskega imena na Goriškem, kakor pred šestimi leti, ko smo dali svojim bratom po širni slovenski domovini in svojim sosedom v domači deželi najlepši izgled složnosti in prelepoga vpeha, ki se doseže s složnim postopanjem.

Važen odlok.

Magistrat tržaški se je dolgo z vsemi štirimi branil priznati slovenščino v Trstu deželnim jezikom, sedaj ga je pa k temu visoko c. kr. ministerstvo prisililo in zavkazalo, da mora magistrat v slovenskem jeziku napisano ulogo obravnavati in reševati. Da smo si tržaški Slovenci to malenkost glede ravnanja po dolgem in ostrem boji priborili, imamo se zahvaliti odboru za napravo Dolencevega spomenika. Povod, s kojim smo laške zagrizence na magistratu tržaškem pritirali do spoznanja slovenščine deželnim jezikom v Trstu, je ta-le:

Po smrti nepozabljivega Dolence je odbor za postavljenje spomenika zaslužnemu možu prosil mestni magistrat dovoljenja, da bi smel staviti na spomenik, ki jena pokopališču pri sv. Ani nad grobom pokojnega Viktorja Dolence, nastopni slovenski napis: „Viktorju Dolencu, prvoborniku slovenskemu na Primorskem, rojenemu 22. decembra 1841 v Senožečah, umrlemu 20. julija 1887 v Trstu, postavil hvaležni narod.“ To prošnjo vrne magistrat odboru z nalogom, naj jej priloži italijanski prevod, kojega ima zaprisežena osoba podpisati, da je napis za spomenik v jezikovnem oziru pravilno zložen. Proti temu odloku je odbor na c. kr. namestništvo rekuriral in sicer 1. avgusta 1888. Ker rešitev do 13. oktobra ni stigla ali došla, prosil je gosp. predsednik Živic za njo, na kar dobi dne 12. novembra 1888 po magistratu vest, da je namestništvo utok zavrglo. Opiraje se na § 19. drž. zakona o 1. leta 1867 iskal je odbor pri ministerstvu notranjih zadev pravico. Ta uloga bila je ministerstvu odposlana 18. novembra 1888; ker rešitve ni bilo, jo je g. Živic 1. majnika urgiral, na to mu je bil 25. t. m. sledeči odlok dostavljen:

„Vrača se priloženi utok slavnemu odboru, v roke g. V. M. Živica v

Trstu

ter se mu javlja, da je visoko c. kr. ministerstvo notranjih zadev z odlokom od 20. januarja 1889 št. 449, nam objavljenim z odlokom nam sinitva od 27. januarja 1889 št. 1503/II, ukinilo (razveljavilo) določbo namestništva od 31. oktobra 1888 št. 17179/II, v kojijest ni nahajalo nobenega prestopka zakonov v odloku tukajšnjega magistrata z dne 27. julija 1888 št. 28713/II, ter naslanjajoč se na §. 16. zakona od 15. marca 1862

št. 18 izraža, da se je mestni magistrat v rečenem odloku zagrešil in prestopil članek XIX drž. ustavnega zakona od 21. decembra 1867 št. 142, kajti slovenski jezik je deželni jezik v mestu Trstu (... peroh la lingua slovena è una lingua del paese nella città immediata di Trieste). Iz navedenega določila zakona izhaja tedaj mestnemu magistratu kot občinski oblasti dolžnost obravnavati ulogo napisano v onem jeziku. — Glede pa napisa, ki se ima vsakati na nagrobnem apomeniku Viktorja Dolence, mestni magistrat videvši njegov obseg iz prevoda, ki si ga je oskrbel, ne more ga priznati.

Proti temu odloku gledé tega, da se ne priponava nagrobnih napis, dan je na voljo utok na magistratno delegacijo v 14 dneh.

Mestni magistrat
v Trstu, dne 25. maja 1889.

Vodja:
Gandusio.

Slovenski jezik je torej sedaj priznan, napisa pa magistrat vendar-le neče dovoliti. Odbor bo rekuriral do zadnjega mesta, slednjič gotovo priznanje izposluje in prišlino tudi magistrat do privnanja slovenskega napisa. Magistrat je sam prepričan, da ima odbor prav, ali mislijo si gospodje v razpokanji palači, branimo se do zadnjega, vsaj tako bode ta slovenski napis na tržaškem groblju po možnosti zakasnen.

Sedaj se pa obrnemo do tržaških Slovencev. Odlok ministerstva priznava slovenski jezik deželnim jezikom v Trstu; kaj pa nam pomagajo vsi odloki, naj bodo še tako ugodni, ako se pa po njih ne ravnamo in se pri oblastnih materne jezika ne poslužujemo, kajti premnogi še v italijanskem ali nemškem jeziku z magistratom in c. kr. uradi obdružijo — sebi in celemu narodu v sramoto, našim protivnikom v posmeh. Poslužujto se torej zmirom in povsod edino le slovenščini, ker le potem moremo upati in se nadejati, da naš jezik v Trstu zadobi one pravice, koje so mu postavno zagotovljene.

Ako bi imel kedo posla z magistratom in bi mu ta sè slovensko ulogo zapreke stavljaj, naj se obrne na polit. društvo „Edinost“, koje ga bo radovoljno v vsakem obziru podpiralo.

„Edinost“.

Dopisi.

V Gorici, 6. junija. — „Katoliško društvo“ goriško (Circolo cattolico del Goriziano) imelo je preteklo nedeljo svoj izredni shod, h kateremu je prisrila „Sloča“ vabilo v svoji številki 21. Udje tega društva, ki so se bili deležili občega katoliškega shoda na Dunaji, so prišli na dobro misel, da bi trebalo tudi v Gorici vsaj v malih mejah prirediti nekaj takega, kar se je na Dunaji godilo, ter podati društvenikom v glavnih potezah pregled tega, kar se je na Dunaji sklepalo in govorilo. V ta namen je bila pritična dvorana grofina Coroninove svečano okrašena in na prednji strani viseli ste, kakor na Dunaji, podobni papeža in cesarja, med njima pa križ z božjim razpelom.

Navzoč je bil vzvišeni gospod knez in nadškof goriški, c. k. kamornik Žiga grof Attams, prošt goriškega kapitela monsignor Jordan, več korarjev ter drugega občinstva duhovskega in svetnega stanu. Predsednik Karol vitez Baubela odpre zborovanje s krščanskim pozdravom ter ima do navzočih krasen govor v spomin na dunajski katoliški shod, priporočujoč, naj „Katoliško društvo“ vedno goji ljubezen in spravo med deželnimi narodnostima, naj se zanima za krščanske vzgojo mladine ter naj širi pravo spoznanje nasproti raznim zmotam. Nato je govoril mons. Alpi o katoliškem časopisi in o njegovi nalogi, baron Somaruga o katoliških društvih in o so-

opisnem... kapnik Lukežič v slovenskem jeziku o... dr. vitez Dolac o svetni oblasti papežari. Vsega... bili so lepo sestavljeni, jasni in podučni ter vročni, da bi se objavili. „L'Eco del Litterale“ je tudi v resnici priobčil predsednikov nagovor ter prvo polovico Alpijvega govora s pombo, da prinese tudi druge, za kar mu bodo šit... gotovo hvalečni. Poslušalci so govornikom ob... slokali ter odobraval to, kar so govorili.

H koncu izpregovori zopet gospod... ter priporoč, naj bi se lepi govori v de... novali v korist cerkvi, narodu in državi. ... Nj. vzvišenosti gospoda kneza in... za pr... jasno navzočnost, ter sklene sborovanje v živiva... živio-klici na papeža in cesarja, katere so navzoči navdušeno ponavljali. Pri vsem tem je... da navdali kiti, ki vedno rijojo proti... duhovstva, so tudi o tej priliki razglasili, da shod „Kat. društva“ je demonstrativno proti državi in da ni treba udeležiti se ga. Koliko resnice je bilo na tem, lahko posameznik čitalci celo iz tega kratkega poročila. Slava društvu za krepko poudarjanje katoliških načel.

V Dornbergu, 30. maja. — Pričakoval sem, da opile kdo pretepe slavnost, ki se je vršila v našem prijaznem Dornbergu dne 19. t. m. Žal, da moje pričakovanje je bilo zastonj. Zato prosim, dovolite mi, da vas na kratkem opišem svojim rojakom svednost, ki bo vedno v čast Dornberga in vsem njenim deležnikom. — Naše veteransko društvo, katerega zapoveduje v teh krajih visokorodni gospod Dragotin grof Lanthieri, živi prav krepko in kaže o vsaki priliki svojo čvrstost in vztrajnost. Uže za dan 19. novembra prot. leta namenjena je bila slavnost kot na imendan Nj. Vel. preavetle cesarice, ki pa se je morala odnesti iz raznih razlogov. Občni zbor veteranskega društva v Gorici in izvolitev novega predsednika dala sta nam povod, da smo vzbudili, kar je bilo začasno nastalo. Dne 19. t. m. predpoludne imeli smo slovesno sv. mašo za preavetlega cesarja, popoldne je pa bila društvena in narodna veselica na dvorišču in v vrtu g. Sinigoja.

Prostori bili so ukusno okrašeni s cesarskimi in narodnimi zastavami. Ob 3/4 popoldne dospe novi predsednik gospod stotnik Jacob, kateremu smo šli proti ter sprejeli ga z godbo in streljanjem z mošnjari. Slovesno smo spremili gospoda predsednika na slavnostni prostor, ker mnogim našim veteranom je osebno znan kot bivši njih poveljnik pri brambovskih vajah. Visokorodni gospod grof Lanthieri, naš poveljnik, predstavil je gospoda predsednika vsem zbranim veteranom, ki so ga pozdravili z burnimi in navdušenimi živio! Gospod stotnik društveni predsednik imel je na to v slovenskem jeziku do veteranov navdušen nagovor, v katerem je povzdigoval zvestobo slovenskega naroda ter obetal, da bo vedno delal za povzdigo patrijotičnega društva. Potem je nazdravil društvu in našem poveljniku visokorodnemu gospodu grofu Lanthieri-ju. Omenil je z lepimi besedami, kako je bila ta grofova rodovina Avstriji vedno zvesta, kako so dospeli mnogi Lanthieri do najvišjih stopinj v cesarski vojski, ter primerjal na krasen način rifemberški trdni grad z neomajljivim patrijotičnim mišljenjem gospoda poveljnika. Vse besede šle so nam do srca ter se nas ogrele, da smo navdušeno nazdravljali društvu in poveljniku.

Pri banketu bilo je vse židane volje, gospod predsednik je opetovano vzdignil kozarec ter napil veteranskemu društvu in imenom mnogim zaslužnim društvnikom ter slednjič slovenskemu duhovstvu in učitelstvu kot najvsestrajšim avstrijskim državljanom. Kakor hladna rosa ali odviljejoč dež padale so posebno zadnje besede na srca pričujočih, ki vejo, da ravno slovenske razumnosti, imenoma duhovstvo, so sistematično sumničji na višjem mestu kot nesanesljivo in kot škilede v Ružjo. Zato so te besede in ust. cesarskega stotnika, ker so resnico spridevale in obojele podlo ovajanje in sumničenje nekaterih, vnele vse navzoče. Ta je res predsednik, ki ima pogum, dati resnici čast in javno spridevanje. Zato je pa tudi vse navdušeno pritrdjevalo, ko je gospod poveljnik grof Lanthieri napil novemu predsedniku in hrabri avstrijski vojski. Med banketom bila je na dvorišču za društvnike in vabljenec plezna veselica, ki je trpela pozno v noč. Reči moramo, da novi gospod predsednik stotnik Jacob si je pridobil pri tej prvi svečanosti, ki se je vršila v njegovi navzočnosti, srca vseh pričujočih. Bog živi veteransko društvo ter novega predsednika in njegovega poveljnika!

Iz Kozane, 1. junija 1889. — (Kupčija, šola in prošnja). Že od nekdanj hodijo Briči, posebno pa Kozanci po svetu na kupčijo se sadijem. Tako si pričobivajo denar za vsakovrstne potrebe. Posebno spomlad, ko hitro začnejo črelnje, odide ljudstvo z doma; med tem ko po večem le stari in ti, ki so na dom navezani, zaostanejo, razkropi se drugo v

mevta, ter v bližnje in daljse toplice celo naše dršave. — Kupčija torej donša našim ljudem precejšnjih dobičkov; zato skuh, kaj bi rekel? vsaka družina dobiti si že na čem primerno mesto, kamor se vsako pomlad odpravi. Saj tudi drugače biti ne more; ljudij je preveč, življa premalo, in to radi slabih letin, in še kar kmot pridele, ne more pridelati ali pa bi moral dati prav v omo, ako bi naših kupčevalcev ne bilo. Še celo veliki posestniki komaj izhajajo, kaj pa še le ubogi.

Res, strašna revščina bi bila, ako bi kupčija ne donšala pomoči. Kdor pozná tukajšnje razmere, jasno mu bo, da je le kupčija, posebno v občini Kozani, gotovo največji, pa najgotovjeji pripomoček, kaj obvaruje naše ljudstvo glada in šeraka pollice. Velika Kozancev torej mora in je prisiljeno hoditi na kupčijo — „a trebam za kruhom“ A če bi kdo rekel, da se lahko tudi doma živi, da ne pozna tukajšnjih razmer, ali pa jih neče poznati. Kar se za obetaneke potrebuje, mora biti, naj si že pride, od kjer koli hoče; človek si mora pomagati. Trdijo res, da se prinese iz sveta tudi dosti slaboga, kar se pa v obče ne more reči. Sicer pa bi ne bila izguba v tem obziru tako velika, kakor dobiček, ki ga ravno kupčija nam Kozancem ponuja in daja. Ni torej mogoče odstaviti te prekornostne kupčije. Ljudstvo je vedno bolj prisiljeno hoditi v svet!

Pri tem pa imajo naši kupčevalci neko zadržano in oviro in ta je ravno šola. Ako gredó namreč stariši v svet, vzeti morajo pač tudi otroke seboj, kar je razvidno; a če odrinejo tudi zadnji, gotovo je, da ne morejo šole obiskovati — za kar pa je starišem hitro kazni za petami. Ako pa ostanejo otroci sami doma, naravno je, da tudi stariši ne morejo na kupčijo. Kaj pa potem? Vzemimo par izledov.

1. Mati odide v Celovec, oče pa mora biti vedno v Gorici ali v Korminu, da jej blago doloži. Otroci ne morejo biti sami doma. Kdo jih bo varoval? kdo za nje skrbel? kaj bodo sami počenjali? in ako se tém vzame varuh? kako, s čim ga plačevati? Mati je torej prisiljena otroke seboj vzeti, zato pa so ubogi stariši, — ne vé se, z razlogom ali brez razloga — kaznovani.

2. Cela družina, stariši in otroci, gredó na Štajersko. Otroci ne morejo pustiti samih doma, da bi šole obiskovali, pri tem je pa tudi nespametno in nemogoče zahtevati, naj bi oče doma ostal samo zato, da bo otrokom — ako je kaj — kuhal, jih v šolo pošiljal in, kar mu še časa ostane, pa pohajal, — pri tem pa kdo bo gospodinjji sadja pošiljal? — Spet, kakor že zgoraj, „vsi proč,“ in potem zarad šole kazni na kazni.

3. Deklica, 13 ali 14 let stara, obiskuje nadaljevalni tečaj, vendar jo mora mati seboj na kupčijo vzeti; saj zasluži toliko, kakor 20 letna dekla (če jo je sploh še mogoče dobiti), ki pa stane kupčevalca za 3 mesece celih 80 in še več gold., kazni tudi tu ne zaostane. Deklica morala bi ostati doma, sama, brez nadzorstva, brez posebnega opravila — samo zato, da pojde morebiti petkrat v enem mesecu v šolo, pri tem pa za petkratno obiskovanje zgubiti do 28 gl. gotovega denara, kojega bi mogla kot dekla (pestunja) zaslužiti. V šolo, ali pa kazni, vse drugo ne velja nič. — Obžalovanja vredni so pa izglezi, kateri kažejo, da otroci sami doma od starišev puščeni in sicer zaradi šolskih zadev, so najhujšobniši.

Ob kratkem je tu dognano, da kupčija je našemu ljudstvu najvažnejši pripomoček v preživetju, torej, da je tudi prisiljeno otroke se seboj jemati; a kazni se pa čedalje in to vsaoh 15 dni vendar le ponavljajo. Res postava je, da otroci morajo redno šole obiskovati, čemur se tudi ne nasprotuje; a pa ragrafi delajo menda tudi izjeme — in ravno v naši občini Kozani, bile bi te izjeme potrebne in v prav veliko korist. Nič toraj šoli ne nasprotujemo, kajti ravno mi vemo ceniti to, kar se otroci uče, in sicer vse za našo kupčijo potrebno in koristno.

In slednjič smo tudi prosili leto za letom za oproščenje šolskega obiskovanja dveh ali treh mesecev v poletju, a šolske oblasti se nam prošnje zavračale, nam kazni nalagale in to v dajila lepih, težko pridelanih gold., ali pa sedeti v goriški ječi, mesto si doma ta čas kaj zaslužiti. Res je bila včasih kakšna prošnja uslišana, a spet kakšno leto prav vas brez vpešne; ne vemo pa, ali se razmere in šolske postavbe vsako leto druge ali ne. — Kazni se množijo, ljudstvo pa je prisiljeno vedno bolj hoditi v svet! Kdor hoče, lahko sprovedi, da mora biti takó in sicer tako dolgo, dokler se razmere takó ne spremenijo, da se doma dobi to, kar smo zdaj prisiljeni po kupčiji v svetu iskati.

Namen naš pa je opozoriti šolske oblasti na naše zadeve, da ne bomo ravno zaradi šole toliko škoda trpeli. Prosimo, da bi se naši zastopniki za nas potegnili. A glavni o. kr. okr. šolski svet je posebno najljubnejše naprten, naj blagovoli kako ukreniti gledé šolskega obiskovanja v poletnih mesecih, da ne bo ljudstvo, še brez tega uboga, tudi še nedolžno kaznovano in sicer zato, ker si a kupčijo v svetu kruha išče.

V imenu Kozancev 37 podpisanih očetov.

Podmelec, 3. junija 1889. — Dne 30. maja t. l. je imelo novo ustanovljeno slovensko politično društvo „Zavednost“ svoj prvi občni zbor. Zbranih je bilo 27 društvnikov z večine posestnikov. Ob 2³⁰ urah popoldne odprl č. g. kaplan A. B. sborovanje. Po kratkem in stvarno lepem nagovoru, tičočem na društvenega namena, veli prebrati društvena pravila, katere so bila od vseal. o. k. namestništva potrjena, kakor je „Soča“ uže objavila. Društvo torej obstoji postavno in more na podlagi postar delovati. — Potem so se volili odborniki. Predsednikom je voljen gore imenovani č. g. A. B., podpredsednikom veleposestnik J. B., tajnikom g. A. U. itd. — Pregledovali računov so račun odobrili. — Nato je imal gospod učitelj J. K. poučen govor o deželni stvari. — Posebno važna uadajna točka je bilo vprašanje: Kateri naj bodo naši poslanci. Društvo „Sloga“ je predlagalo za kmečke občine č. g. dr. A. Gregorčiča in dr. Nik. Tonklija. Društvo „Zavednost“ je z vsklikom eneglasno sklenilo podpirati in priporočati kandidature dr. Gregorčiča. Društvo si šteje v največjo čast, da more kaj storiti v prid kandidaturi tako vrlega moža. Nadalje je društvo sklenilo podpirati tudi kandidature dr. Nik. Tonklija z dostavkom, da se mu priporoča zlasti delovati na to, da bodo uradnjice, posebno sodnja in zemljišna knjiga — kar je za posestnike, noveče tujega jezika silne važnosti — uradovale slovensko. — Zbor sklene, da znaša letošnja letnina 20 kr. — Sborovanje se sklene z živio-klici na preavetlega cesarja.

S Slapa, dne 1. junija — Britka tuga prepliva vsa srca v naši občini. Povsod se sliši zdihovanje, odkar se je poizvedelo, da nas zapusti naš dušni pastir, č. g. Franc Lužnik, ter da pojde v Volče za župnika.

Britko čutimo to hudo izgubo, tem bolj ker je bil č. g. Lužnik v resnici pravi oče naše duhovnije in pri svojih ovčicah zelo priljubljen. Gospod Lužnik je nastopil svojo službo v Rečah v jeseni leta 1876. Služboval je torej tukaj skoraj trinaest let.

V vseh teh letih si je vedno prizadeval, da bi okinčal in preskrbel s potrebnimi rečmi našo cerkev sv. Ivana, kolikor je bilo mogoče.

Njegovo oko je vedno čulo in pazilo posebno na hišo božjo, da je bila vedno čedna, in lepo preskrbljena.

Ni se ustrašil nobenega truda, kedar je šlo za čast božjo, ali za olepšavo hiše božje. Bil je zelo natančen v svoji službi; dobrotljiv proti revežem in stizkanim. Bil je povsod bodisi v spovednici, bodlei kakor govornik mož na pravem mestu, ki je znal omehčati vsako tudi najtrše srce. Njegovih zaslug ne bodem po sami našteval, saj so sploh znane in priznane.

Oh, kako težko bude toraj slovo od našega obče priljubljenega dušnega pastirja; od našega dobrega očeta, ki je tako lepo skrbel za nas. Vam pa, prečastiti gospod župnik, kličemo iz dna srca: „Bog Vas še mnogo let ohrani Vašim novim ovčicam v prid, nam pa v prijeten spomin!“ Vaše blagonsno delovanje, Vašo izvanredno dobrotljivost bude živo pričala lepo preskrbljena cerkev, ki Vam je mnogo truda prizadela. Oh kako hitro pride ločitve britki čas! kmalu bomo sirote; čreda brez pastirja. Ali čeravno se poslovite od nas, spomin na Vas ostane v naših srcih neizbrisljiv.

Iz srca Vam želimo, da bi se na svojem novem mestu prav dobro počutili! Nobežkega očeta prosimo, da bi Vam povrnil vse dobroto, dušne in telesne, ki ste jih nam obilo skazovali, in ki Vam jih povrnti ni mogoče drugače, kakor a hvalečnostjo, ki nam vsem kipi iz srca proti onemu, ki tudi najmanjše dobrote ne pusti brez povračila, kteri gotovo tudi Vam obilo povrne vse skrb in ves trud, ki ste ga imeli v teku svojega službovanja pri nas. Še enkrat Vam zakličemo: Na zdravje. Bog Vas še mnogo let obvaruj in obilo naj lije njegov blagoslov na Vas!

A. R.

Iz Sežane 22. maja (Didaktofon v praktičnoj skušnji). Dne 2. maja t. l. sborujočemu učiteljskemu društvu za Sežanski šolski okraj v Sežani bila je na dnevnem redu tudi točka: o „didaktofon-u“. — Izumitelj sam g. Lužnik, učitelj Škerbiški (p. Komen) pradal je o svojem instrumentu prisotnim ter si pridobil vsestransko odobravanje ne le v krogu svojih tovarišev, nego tudi pozneje mej tamkajšnjimi aradoiki. G. Lužnik je že isti dan dobil več naročil.

Mnogo smo že brali o tem instrumentu, videli ga tudi, toda navalic vsemu temu ostali smo še vedno neverni; luč pravega prepričanja nam je zasvetila še le, ko nam je g. Lužnik pokazal do dejanski, poučevaje četrterice 10—12 letnih, za glasbo srednje nadržanih dečkov. Čujte in strmite!

Navod — šola — za porabo didak-

(Dalje v prilogi)

Priloga k 23. št. „Soče“

to fona je napisan na $\frac{1}{4}$ pole papirja, v $\frac{1}{4}$ ure so dečki spoznalibistvo not in v ravno tolikem času svirali že in peli pesmico: „Solnce milo“. Na tem toli sijajnem uspehu je predsednik v imenu društva ves presenečen in ganjen čestital g. izumitelju z dna srca in tej čestitki se sledili mnogi in glasni: živio-klici. Saj so pa živio-klici bili tudi osnovani, kajti didaktofon olajšuje t. p. pjenje orglarjem in pevovodjam, pevec se lahko sam pončuje in potrebuje k večjemu le nadziranja in skupnih vaj. Zaradi tega cenimo ta instrument nad vse druge in to pridobitev na glasbenem polju smemo po vsaj pravici imenovati izredno, nenavadno.

Kaj pa cena? — V rokah imamo cenik jedne najsolidnejših tvrdk „Lutz“ — na Dunaji. V nastopnih vrstah bomo primerjati tako svane „Schulharmonije“ rečene firme z Lusnikovim instrumentom. Solski harmonij v obliki zaboj, ki se postavlja na mizo, piha z levico, svira z desnico torej le jedno-ročno, stane na 2 oktavi 25 gld., na 3 okt. 35 gld.; didaktofon pa, samostojen, imajoč podnožna pihala, da se lahko svira z obema rokama, s klavijaturo notnega sistema, kar se po možnosti v vse tone gibčno premiče, stane na 3 oktave 22 gld., na 4 oktave 32 gld., na jednak harmonij bi trebalo pri gospodu Lutzu 65 — 95 gld. A ne samo te lastnosti priporočajo didaktofon, marveč je tudi glas lep, zvočen, krepkega in jedne glavnih lastnosti je: trdno in trajno delo. In kako naj mi gospodu izumitelju skazujemo hvaležnost? — Mislím, da najbolje s tem, da odlikujemo s obilnimi naročili g. izumitelja, katerega ne vodi sebičnost, nego le dobra in koristna stvar.

Didaktofon je bil že opisan skoro v vseh slovenskih listih, zato ne treba, da govorim o njega podrobnostih; hotel sem le poudarjati uspeh, obuditi in opozoriti prijatelje glasbe, da bi gospoda izumitelja podpirali z večjo simpatijo, nego se je to do sedaj godilo.

Na nege torej cerkvena predstojništva, šole, pevski zbori, ki hočejo štediti plače —; starši, ki ste voljni kupiti svojim otrokom ceno, pa kratkočasno igrado, v koji bodo iskali najnedolžnejšo, najljubšo zabavo; — glasbeniki, učitelji, ki nečete kvariti morda dragega instrumenta — sezite po didaktofonu, ki nas bolezní varuje in štedi čas.

Od nekod, 1. junija. — „Kaj pa dela naš naučni minister Gautsch, da ne reši naših pritožb glede plače 600 gold. Če me degradirajo za kaplana, pošljem vse matice dekanu in ne bom uradoval več z nobenim uradom.“ Tako se jezimo skoro vsi vikarji. Bratje! veste kaj dela naš minister za nas? Meni se zdi, da nič; Bog mi odpusti, če mu delam krivico. Prišel je nemški posestnik, obložen s težkimi zaboji ves upchan na železniško postajo ter upraša sprevednika: Presim? (Je li sila?) Mir net! (Meni ne udobi za odgovor. Enako dela z nami, kakor se zdi, g. dr. Gautsch; še več, on si misli: Ako Vi nimate sile, jaz še manj!

Poldrugo leto čakajo naše pritožbe rešitve; ako bi kak vikar le pol drugi mesec zadržal kak „Ausweis“ (razkaz), mu kar narekujejo: „das ehrwürdige Vikariatamt wird aufgefördert binnen 8 ali 3 Tagen...“ (čestiti vikarijski urad se pozivlja, da v 8 ali 3 dneh...) Ravno sedaj imam v rokah „das höfliche Eruchen binnen drei (!!) Tagen die Impfiste etc.“ — (uljudno prošnjo, naj v treh (!!) dneh razsramek cepilencev itd.) Zakaž bi tedaj, ko je tako, tudi mi ne prosili ali tirjali, naj se nam naši rekursi ne „binnen 3 Tagen“ vsaj pa „binnen drei Monaten“ (v treh mesecih) rešijo ugodno ali neugodno? Pa morda velja tu izrek: Quod licet Iovi, non licet bovi! (Kar sme Ivan, ne sme Ivanec.) Tedaj, vikarje moj, ti si „an k. št.“... und der geduldigen Schafe geben viele in einen Stall“, (potrpečljivim ovc gre veliko v en hlev). Veste, kaj sem si še mislil, ko so nas vikarje na nekem mestu degradirali za kaplane in vendar pustili nam še pečat in urad? mislil sem si: Ti vikarje si zdaj kakor kak Titularwachmeister ali Titularpfarrer, t. j. župnik „mit dem Titel“, pa župnik „ohne Titel“, župnik z naslovom (in delom!), pa brez župnikove plače. Tovariši! Kaj bomo k temu molčali? Ne! ampak sedinimo se in izvolimo si vsi skupno enega moža, ki naj nas zastopa. Pošljimo mu „pooblastilo“, naj dela za nas; naj prvič „betraube“, poganja rešitev in potem naj nas zastopa pri najvišem sodišču. In ta mož je dr. Viktor Fuchs, ki je gotovo vsem nam znan. Liscia je sicer, a poštna, značajna lisica. On je naše pravice najtopleje zagovarjal in tudi — menda v postu — g. naučnemu ministru kar naravnost rekel, da on (Gautsch) ravno za naj bolj ravno dotirane duhovne najslabši skrbi; on se je pokazal posejtelno kot „katoliškega“ advokata pri IL obnem katoliškem aboru, on je o-

vrget zloglasni „ključ“ — sploh je on prijatelj duhovščine, kar je pokazal z dejanjem in ne s puhlimi frazami.

Bratje, na noge! Tirjajmo svoje pravice, ker na naši strani je postava. Zjediniimo se vsi, vsi postopajmo skupno — ia ni vrag — da nas bo moral g. Gautsch ali njegov naslednik vže v enem letu „deklariren als Pfarrer“ — če tudi titular — pa „mit 600 for. Gehalt.“ Vikar.

Dunaj, 4. junija 1889. — (Bodočim dunajskim velikošolcem!) — Kako potrebuje naš narod razumnosti, je vsaceму znano; — da nima zadostnega števila razumnikov, krivo je njega uboštvo, kriva je bojazen slovenskih abiturijentov pred velikomestnim življem, — deloma tudi slabi pojmi o vseučiliščnih, posebno dunajskih razmerah. Zopet bliža se čas, ko prestopi nekoliko Slovencev gimnazijski prag; bliža se čas, ko si bodo morali določiti prihodnji svoj delokrog. Nekako čudno utriplje srce odločujočemu se dijaku, ker v svesti si je — in to je osoda večine slovenskih velikošolcev — da bode imel le neizdatno podporo od doma. Uvažujoč dalje, da ta misel in bojazen mnogoterega odvede od svojega sklepa: pozivlja odbor akad. društva „Slovenija“ na Dunaji vse slovenske abiturijente, naj se obrnejo do njega, da jih pouči o dunajskih razmerah. Dragi rojaki! odbor akad. društva „Slovenija“ pripravljen je Vam poročati natančno vseh mogočih razmerah in Vam s tem odpraviti vsako bojazen, ko jo morda gojite, kakor marsikdo drug pred Vami. Neustrašno in vztrajno naprej in pridružite se drugim, ki se na vseučilišči pripravljajo, da bodo koristili državi in narodu. „Naprej, neutrudljivo naprej“ bodi naše geslo, s kojim lahko okoristimo sebe in narod! Odbor opozarja posebno na „podporno društvo za velikošolce na Dunaji“ in na več drugih dobrodelnih društev, o kojih natančneje na poziv. Torej, bodoči velikošolci, obrnite se do odbora akad. društva „Slovenija“, koji vas pouči zadovoljno in vestranski, upajoč, da Vas pozdravi v bodočem, obkoljene od germanskega življa! Naslov: Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji. Wien VIII. Wickenburggasse 12. Za odbor:

R. PIPUŠ,
t. š. predednik.

HIL. VODOPIVEC,
t. š. tajnik.

Politični razgled.

Presvitli cesar obišče meseca avgusta in sicer, kakor poročajo časniki, od 13. do 15. dne meseca, nemškega cesarja Viljelma v Berlinu.

Delegacije se snidejo letos, kakor naznajo razni listi, dne 22. t. m. v Budapešti. Navadno zborujejo dva do tri tedne, da dovolijo proračun skupnih ministerstev za naslednje leto, oziroma nove najmo za vojaške namene.

Ogerski državni zbor, ki je potrosil brez mere časa in besedi za novo vojaško postavo, katero je slednjič sprejel skoro nepremenjeno, dovršil je tudi proračun za tekoče leto, ter se pripravlja na slovesen sklep. Prej pa je morala ogerska vlada slišati, da njeni politični pristaši, visoki framasonski dostojanstveniki, so navadni sleparji.

Italijanska irredenta je zahtevala od italijanske vlade, naj kaznuje generalnega konzula Durando-a v Trstu, ker je preveč pošten proti Avstriji, italijanski zaveznici. Vlada v Rimu tega ni storila, pač pa poviša Durando-a na višje mesto in ga pošlje — v Afriko.

Milica, hčer črnogorskega kneza Nikice, vzame za moža Petra Nikolajeviča, velikega kneza ruskega. Ko so praznovali v Petrogradu to zaroko, izrekel je car Aleksander III. napitnico, ki je vzbudila mnogo hrupa v Evropi. Ruski car imenoval je namreč kneza črnogorskega svojega edinega resničnega zaveznika. Vse ugiblje, kaj to pomeni, in vsak dela k temu svoje opazke.

Nemčija in Francija mirujeta; letos se ne zdi vojska verjetna s te strani. Nemci popravljajo svoje bojno brodovje; Francozi pa tiskajo nov list v Eifflovem stolpu na pariški razstavi, 113 metrov nad zemljo.

Domače in razne vesti.

Simon Gregorčič, naš uzorni pesnik, ki je žel veliko hvale, a še več neosnovanih napadov, preziran in grenkastij, odpotoval je bil v Dalmacijo in Črno goro, da si je ogledal ondašnje običaje, življenje in tvorenje bratrkoga nam roda hrvatsko-srbskega. Potovanje bilo mu je jako zanimivo ter je obogatilo njegov pesniški obzor s premnogimi novimi podobami, katere bomo morda kedaj za njim razmišljevali, prebirajoč njegova nova dela. Neki list je bil prinasel vest, da je spremljal po Dalmaciji divnega našega pesnika izborni hrvatski rodoljub profesor Vjekoslav Spinčić. Žal, da to ni bilo res, kajti med tem ko je Gregorčič hodil po Dalmaciji, je Spinčić v Gorici bolan ležal v postelji; a sedaj je toliko okreval, da je zopet prevzel svoj stanovski posel, dasi ni še gleda zdravja na prejšnjem mestu. Bog ohrani uzorna pobratima bratekima narodom v mladeniški čvrstosti še mnoga leta.

Imenovanja. Namestništvenim svetovalcem in voditeljem okrajnega glavarstva za okolico gorjsko imenovan je s najvišjim odlokom s dne 1. t. m. Alojzij vitez Bosizjo Thurnberg in Jungeneck, nekdanji okrajni glavar sežaneki, sedaj koperski, rodom Goričan, pošten in pravičen mož, ki razen pravega uma ima tudi dovolj poguma, da stopi na rap vsakemu rušitelju javnega miru in reda ter avstrijskega čuta, če tudi imenuje Abrahama občeta ali govori sladki jezik Dantejev. Avstrijsko čutečega in odločnega moža pozdravljamo kot znanitelja mirnejših časov v razburjenem morju tukajšnjega narodnega življenja. Nič ne zahtevamo od njega ko to, da naj izvršuje napis na cesarski hiši na Dunaji, ki se glasi: justitia fundamentum regnorum (pravica je trdna podlaga kraljestvom). To naj prinese seboj in bomo veseli njegovega prihoda. Treba bo prejeti na komato metlo, da se naša politična in socialna tla očistijo. Delavnemu in pogumnemu možu se to gotovo posreči. Tedaj dobro došel. — Namestništveni tajnik Miroslav grof Marenzl, odličen sin odličnega občeta, ki je kot vojščak in pisatelj delal za vero in cesarja, imenovan je okrajnim glavarjem za Koper. Čestitamo koperskemu okraju, da dobi kot političnega učelnika ljudomilega in blagorónega moža.

„Slovensko bralno in podporno društvo“ v Gorici priredi v nedeljo po binkošnih 16. junij t. l. domačo zabavo na vrtu Marzinijevе gostilne s petjem godbo, govori, srečkanjem in prijaznimi razgovori brez določenega programa. Društvanikom in prijateljem društva se to uže zdaj naznanja in priporoča, da bi se zabave vdeležili v obilnem številu; začetek bo ob 8. uri zvečer in nad-jamo se, da bomo imeli prav prijeten večer, kakršen nam je potreben v sedanjih odurnih in ledenih časih. Toplota od zunaj, a led v srcu, ne more človeka srednjega storiti. Rajši se od zunaj hladimo, a srce naj se ogreva za vse, kar je lepo in pošteno.

Razstavo cerkvene obleke priredila je bratovščina vodnega čiščenja sv. R. T. od dne 4. do 7. t. m. v palači grofinje Matilde Coronini v Rabatišči v Gorici. V torek je ogledal razstavo vzvišeni gospod knez in nadškof gorjski ter je bil jako zadovoljen toliko s številom, kolikor tudi s delom izložene obleke in perila. Pohvalil je s leskavimi besedami gospe, ki pod vodstvom imenovane grofice tako marljivo skrbijo za čast hiše božje in da se dostojno v nji vršijo svetotajstva. Med raznimi drugimi deli se najbolj hvali mašni plašč, ki ga je izgotovila gospa Schlechter, kateri ima na eni strani zveličarja in dva evangelista, na drugi pa ostala dva evangelista, lepo izdelana samo z roko. Obiskovalcev imela je razstava mnogo in slišale so se splošno le ugodne in pohvalne sodbе o delovanji imenovane bratovščine.

Dekanijska konferenca je bila dne 4. t. m. v Ločniku; udeležilo se je 18 duhovnikov. Debate živahne v latinskem in slovenskem jeziku. Prostovoljni predlogi zahtevajo 1.) uredbo popoldanske Božje službe s novo knjigo; 2.) nov katekizem in načrte za poduk varstva na ljudskih šolah; 3.) dijeceanske ai-node vsake 3. leto; 4.) enako postopanje pri vpeljanju mater.

Radodarni doneski, ki se pošiljajo našim vzgojevalnim zavodom, naj služijo v spodbudo, da tudi drugi rodoljubi, ki so namenili kak milodar, ki pa ne vejo, kam bi ga obrnili, se spomnijo teh naših prekristnih in prevažnih zavodov. Zopet nam je dana prilika zabeležiti dva velikodušna dobrotnika in podpiratelja naše dece in naših učečih se otrok. L. R. je podaril otroškemu vrtu in dekliški šoli v Gorici 10 gld., Fr. Lužnik pa dekliški šoli, otroškemu vrtu pri Mostu in študentski kuhinji vsakemu po 2 gld. Hvala iskrena obema prijateljema otrok v

imeni obdarovancev in v imenu odborov, ki vzdržujejo te zavode.

Slovenska Matica v Ljubljani imela je preteklo sredo svoj letni občni zbor, kakor je bilo naznanjeno v številki 21. letošnje „Soče“, ter se je dopolnil društveni odbor tako, kakor se je nasvetovalo vseh dogovorov ljubljanskih matičarjev. Da pa v Ljubljani ni pravega zaupanja med rodoljubi, kaže se iz tega, da so se razpisovali volilni listi v podpis ne po društvenem tajništvu poverjenikom, marveč po privatnih nekaterim privatnikom. To naj pa ne ovira dosežanj matičarjev v njihovi vneštosti za prvi lepoteletni zbor slovenski, temveč naj po največji prejšnj let plačajo v toku tega meseca letnino za tekoče leto, da ostanejo še dalje društveniki. V Gorici sprejema letnino društveni poverjenik dr. Anton Gregorič, profesor bogoslovja. Lansko leto je bilo precej poskočilo število društvnikov v poverjeničnem okraju gorickem. Naj bi se letos število ne sketilo, marveč naj bi se prejšnjim društvnikom pridružili še novi in stari kmalu.

Trnovo pri Solkanu nad Ravno, kjer imajo gosdarski uradi svoje osebje in je rojstni kraj delalnega predjednika barona Winklerja, dobi v kratkem poštne postaje, ki bo imela štiri krat na točen avto s Solkanom, kamor hodijo do sedaj Trnovci na pošto. Vseko c. k. kupčijako ministrstvo je dotično prošnjo že uveljavilo in poštne vodstvo tržaško razpisalo je ude službo za novo mesto. Kupčijakom ministarstvu izrekamo presrečno zahvalo, da se tako prijazno in blagodetno spominja naših potreb ter da jim priha v oči.

Jordanu Brunu, uporniku proti cerkveni oblasti, postavi revolucionarna Italija spomenik v Rimu na oveličanem trgu (Piazza dei Fiori) ter ga odkrije pod zastavo satanovo (v resnici!) na binkoštni praznik 9. junija t. l. Tržaški magistrat, ki upravlja avstrijsko „città fedelissima“ (najvestnejše mesto), dovolil je v ta namen 200 italijanskih lir (100 gld.), a liberalna (italijanska) mlača v Gorici pod uplivom šidovskega gospostva poselila je v Rim vonec s napisom, katerega naj položi na spomenik neki onde bivač Gorican (kak vojaški begun?) na dan slavnosti. Tega liberalizma neki gorečnjaki ne vidijo ali vsaj ne omeajo, pač pa če kdo piše v slovenskem jeziku cerkev z malim in ne s velikim c.

Naznanilo. V jutro po veselici v proslavo 40letnice Nj. Vel. v Selu pri Batujah, lanskega leta, našel se je na cesti od Sempasa do Ajsovice donar. Kdor ga je zgubil, naj se oglasi pri upravnistvu „Soče.“

Pozor kmetovalci! Ker je sedaj popolnoma dokazano, da je bakreni vitrijol edino uničevalno sredstvo proti strupeni rosi (peronospora viticola) pri trtah, in ker je težavno tolmacti pripravo bakrenega vitrijola, kakor tudi porabo stroja, zavolj tega je podpisano vodstvo določilo z dovoljenjem voleslavnega dež. odbora imeti prihodnje srede in četrtak t. j. 12. in 13. tek. m., praktični pouk na šoleki kmetiji, in sicer vsak dan od 6. ure zjutraj naprej. — Ob enem se bo tudi kazalo požahitjevanje trt v zelenem stanu, kakor tudi razna druga kmetijstva. — Ker je ta pouk jakov važen in brezplačen, usoj si vodstvo najljubšeje vati vse posestnike s Kranj, iz Vipavske doline, iz Brd, s Kanalskega okraja itd., da bi se udeležili v razobilnem številu.

Gorica, dne 6. junija 1889.

Vodstvo dež. kmet. šole slov. oddelak.

FRAN ŽEPIČ.

Vabilo k IV. občnemu zboru in muzikalni produkciji, ktero priredi cecilijanski društvo goricko v četrtak po binkoštih dne 13. junija 1889 v Gorici z nasledajimi točkami: 1. Ob devetih dopoldne: Slovenska sv. maša v semeniški kapeli. (De Octava Pentecostes. Introitus in Communion, korál, se spremljevanjem orgelj iz Graduale Romanum. Missa, In honor. S. Luciae auctore J. K. F. Witt, op. 11b ad quatuor voces, equaliter comitante organo curavit Edenhofer. (Mškoški zbor s orkestrom.) Graduale (Alleluja et Sequentia) in Offertorium (Confirma hoc Deus) za 4 moške glasove z. Frid. Koenen op. 22. 2. Ob desetih: Zborovanje v centralnem semenišču, ki bo obsegalo a) nagovor predsednikov, b) poročilo tajnikovo in blaginjkovo, c) navzeta in predlogo, d) volitev novega odbora. 3. Ob treh popoldne: Slovenski blagoslov, pri katerem se bodo poleg Litanijs Lauritanze, z. A. D. Schenk, za štiri moške glasove in orglje upravljal J. Kokošar. Tantum ergo, z. D. Fajgelj. Regina coeli laetare, z. F. X. Witt. K zborovanju uljudno vabi vse društvnike, k cerkveni slovesnosti pa sploh vse prijatelje cerkvene glasbe

ODBOR CECILIJANSKEGA DRUŠTVA ZA GORISKO NADŠKOFIJO.

V Gorici, dne 26. maja 1889.

„Duhovni Pastir“, katerega izdaja s modelovanjem voč duhovnih gospod Anton Križ, sinaki

katehet v Ljubljani, vsak mesec enkrat v svedskih nad štir pole debelih, katerim dedaja še priloge, izšel je v svojem šestem zvezku za mesec junij v obširno in raznovrstno tvarino. Skoro za vsako nedeljo in praznik podaja dva govora, izpeljana ali samo osnovana, tako da ustreza potrebam različno nadarjenih cerkvenih govornikov. Za vse leto velja 4 gld. in se naročuje v „Kat. bukvarni“ v Ljubljani.

Primerno darilo slovenski mladini. „Vijolice“. Poemi za mladolet. Spisala Lujiza Posjak-ova. Poklonjene iskrenemu pokrovitelju mladine blagorodnemu gospodu Dr. Jerneju Zupanu. Vsebinska: I. Poklonilo; II. Obrazi in prirode; III. Iz otročjega življenja; IV. Srčni glasovi; V. Ubožec. (Dramatičen prizor). Knjiga obsega 160 strani ter stane elegantno vezana z zlato obrobo 1 gld. 60 kr., broširana 1 gld. 10 kr. Dobiya se v J. R. Milic-ovi tiskarni v Ljubljani in v vsaki bukvarni.

Zbirka obrazov za slovensko uradovanje pri sodiščih. Sestavil in izdal Anton Levec, c. k. sodni pristav v Ljubljani. I. Obrazi k občnemu sodnemu redu. I. zvezek. V Ljubljani. Natisnila „Narodna tiskarna“. Založil pisatelj. 1889. VI in 136 strani v veliki osmerki. — Pod tem naslovom izšla je knjiga velike praktične vrednosti za pravniške in nepravniške, da je v prvi vrsti namenjena mladim sodnikom, ki se vajbajo v reševanju sodnijskih poslov, in onim starejšim sodnikom, katerim gre nekoliko težko se slovenskim jezikom. S pomočjo te knjige premaga vsak sodnik, ki ima dobro voljo, naj bo star ali mlad, dobro ali slabo vešč slovenskega jezika, vse težave, ki mu jih je morda do zdaj ustročevalo slovensko uradovanje. Knjigo toliko bolj priporočamo, ker od razprodaje prvega zvezka zavisi, ali pisatelj objavi tudi drugo tvarino, katero ima že pripravljeno.

Imenik volilcev veleposesnikov B

v volilni skupini, ki je sestavljena z mesta goriskega in njegovega obmestja; z okrajnih glavarstev: okolice goriske, tolminskega in sežanskega; ter z županij: devinske, doberdobeke, biljanske, dolenske in medanske; ki bodo volili v petek dne 5. julija t. l. v Gorici tri poslanca v deželni zbor goriski. Ta imenik je bil objavljen, kakor je tu ponatisen (razen jezika in pravopisa v mnogih imenih), v uradnem delu vladnega lista „L' Osservatore Triestino“ z dne 3. junija t. l. št. 127 v smislu §§. 23. in 24. deželnega volilnega reda z odlokom Nj. vzvišenosti c. k. namestnika barona Pretisa št. 906-89-P vred, ki ukazuje, da reklamacije proti uvrstitvi neopravičencev v imenik ali proti izpuščenju opravičencev iz imenika je treba uložiti v roku, ki se nikakor ne podaljša, 14 dni pri veleslavnem c. k. namestništvu v Trstu. Zadoj dan, da se odda reklamacija v Trstu ali na domači pošti, je torej 17. dan junija t. l.

Za vsakim imenom volilčevim ste postavljeni še dve krajni imeni; prvo krajno ime povè, kje volilec stanuje, drugo pa, v katerem davčnem okraji je njegovo posestvo. Kdor razvidi iz tega imenika, da je izpuščen, ali kdor spozna, da je kdo vpisan, ki nima pravice voliti, naj nemudoma reklamira pri volesl. c. k. namestništvu v Trstu. Sledijo imena volilcev, ki so:

1. Abram dr. Jožef, Gorica, Komen.
2. Attems grof Ziga, Podgora, Gorica.
3. Bader Ana Franciška, Gorica, Gorica.
4. Bader Alojzij, Gorica, Kormin.
5. Bartolomei pl. Ivan, Solkan, Gorica.
6. Batič Jožef, Cesta, Ajdovščina.
7. Batič Miha, Sempas, Gorica.
8. Bianchi baron Lenard, Rabijs, Gorica.
9. Bianchi Anton, Ajdovščina, Ajdovščina.
10. Bianchi vdova Tereza, Ajdovščina, Ajdovščina.
11. Biljak Janez Lukin, Dornberg, Gorica.
12. Biljak Janez, Kneža, Tolmin.
13. Bolaffio Jakob r. Lazarja, Gorica, Gorica.
14. Bossa pl. Ernest, Gorica, Gorica.
15. Boeckmann vitez Adolf, Gorica, Gorica.
16. Boeswirth Jožef, Nabrežina, Gorica.
17. Bosizio vit. Janez, Gorica, Komen.
18. Borghi Kajetan r. Klavdija, Gorica, Kormin.
19. Bolko Ana, Černiče, Ajdovščina.
20. Bolko Anton, Gorica, Gorica.
21. Bruna Anton, Nabrežina, Komen.
22. Casagrande Angel, Ajdovščina, Ajdovščina.
23. Černatič Andrej Jožefov, Sempas, Gorica.
24. Černe Anton, Tomaj, Sežana.
25. Čeconi pl. Jakob, Gorica, Gorica.
26. Čelovin Florijan, Gabrije, Ajdovščina.
27. Čelšut Jožef r. Jožefa, Škerije, Gorica.
28. Čefata Anton, Tomaj, Sežana.
29. Kristijančič Anton r. Antona, Kozarno, Kormin.
30. Komel Janez, Trst, Komen.
31. Komel Jožef Francov, Ajavica, Gorica.
32. Kocijančič Franc, Jožefa, Tereza in Marija r. Janeza in Onestis Janez r. Antona, Šlovenec pri Nebljam, Kormin.
33. Kocijančič Alojzij r. Petra, Salimberg, Kormin.
34. Koršič Stefan Markov, Gorica, Gorica.

35. Cotti Franc r. Jožefa, Dolenje Cerevo, Gorica.
36. Cetič Jožef, Dolenje Cerevo, Gorica.
37. Coronini grof Alfred, Grafenbarg, Gorica.
38. Coronini grofinja Karolina rojena baronica Ritter, Gorica, Gorica.
39. Coronini grof Karol, Gorica, Gorica.
40. Coronini grofinja Matilda, Gorica, Gorica.
41. Coronini grof Franc, St. Peter, Gorica.
42. Cumar Ivan Antonov, Kojeko, Gorica.
43. Cumar Ivan Jožefov, Gorica, Gorica.
44. Culot Franc, Renče, Gorica.
45. Darbo Anton in Elizabeta, Gorica, Gorica.
46. Delmestri Franc Francov, Stradiča, Gorica.
47. Dilena Marija soproga Jožefova rojena Štiglič, Kormin, Kormin.
48. Dolac dr. Karol, Gorica, Gorica.
49. Doljak Franc Tomažev, Grgar, Gorica.
50. Doljak Stefan, St. Maver, Gorica.
51. Doljak vdova Katarina r. Matije, Solkan, Gorica.
52. Droschig Stefan in Ana, Prestava, Gorica.
53. Druška Anton in Josipina soproga, Miren, Gorica.
54. Erzetič Anton r. Andreja r. Jurija, Kožban, Kormin.
55. Erzetič Karol r. Luke, Šlovenec pri Nebljam, Kormin.
56. Erzetič Janez r. Martina, Podposnik, Kormin.
57. Erzetič Jožef Andrejev, Kožbana, Kormin.
58. Faganelli Janez Jožefov, Miren, Gorica.
59. Faletič Jakob, Ajba, Kanal.
60. Favetti Karol, Gorica, Gorica.
61. Fabiani Anton, Kobdilj, Komen.
62. Fabiani Jožef, Štanjel, Komen.
63. Fabris pl. Konrad, St. Ferjan, Gorica.
64. Fabijan Alojzij, Avber, Komen.
65. Ferrant Anton r. Janeza, Gorica, Gorica.
66. Federicis Jarnej, Gorica, Gorica.
67. Fiegl Anton r. Antona, Pevma, Gorica.
68. Fiegl Jakob Stefanov, Pevma, Gorica.
69. Frinta vdova Josipina, Gorica, Gorica.
70. Fogar Katarina rojena Zottig, Pevma, Gorica.
71. Fogar Alojzij, Pevma, Gorica.
72. Fornazarič Jožef, Sempas, Gorica.
73. Formentini baronica Ernestina, Gorica, Gorica.
74. Furlan Juri Antonov, Prvačina, Gorica.
75. Furlani Franc, Gorica, Gorica.
76. Gaspari Dominik, Komen, Komen.
77. Gabrijelčič Andrej, Solkan, Gorica.
78. Gabrijelčič Anton, Lozic, Kanal.
79. Gallin Matilda rojena Véndramin, Biljana, Kormin.
80. Gravner Anton Jožefov, Pevma, Gorica.
81. Gregorič Andrej r. Martina, Prvačina, Gorica.
82. Gironcoli pl. Tereza, Gorica, Gorica.
83. " " Ana " "
84. " " Amalija " "
85. " " Avgust " "
86. " " Franc " "
87. " " Jožef " "
88. " " Anton Kanal, Kanal.
89. Ghitter Anton Janezov, Staragora, Gorica.
90. Golmajer dr. Jožef, Gorenjavas, Kanal.
91. Gasser Ivan, Gorica, Gorica.
92. Godina Danijel, Ajdovščina, Ajdovščina.
93. Gomšček Janez, Zagomila, Kanal.
94. Golja Ulrik, Dornberg, Gorica.
95. Gruutar Franc, Šmarje, Ajdovščina.
96. Grusovin Jožef Mohorjev, Prestava, Gorica.
97. Hmelak Franc, Lokavec, Ajdovščina.
98. Hohenlohe knezinja Tereza, Devin, Tržič, Cervignan, Graditšče.
99. Huber Franc, Bole, Bole.
100. Ivancič Anton, Deskla, Kanal.
101. Ipaviz Anton, Trst, Tolmin.
102. Jakončič Anton Jožefov, St. Martin, Gorica.
103. Jakončič Anton r. Franca, Gorica, Kormin.
104. Jakončič Ivan r. Jožefa, Kormin, Kormin.
105. Jakončič Jožef Ivanov, Kormin, Kormin.
106. Jakopič dr. Jožef, Gorica, Gorica.
107. Jaretič Katarina, Kristina, Karolina in Jožef, St. Maver, Gorica.
108. Jonko Matija, Bole, Bole.
109. Juretič Andrej, Kobarič, Tolmin.
110. Klančič Anton Antonov, Podgora, Gorica.
111. Klančiček Jožef Antonov, Pevma, Gorica.
112. Kertov Alojzija, Šturje, Ajdovščina.
113. Kovačič Jožef, Komen, Komen.
114. Kodelj Jožef, Deskla, Gorica.
115. Kovačič Ignacij, Sv. Lucija, Tolmin.
116. Konjedič Andrej, Plave, Gorica.
117. Kovačič Janez, Idrija ob Bači, Tolmin.
118. Kocijančič Andrej Andrejev, Podgora, Gorica.
119. Kocijančič Andrej, Zerbe, Sežana.
120. Kofol Anton r. Petra, Čepovan, Gorica.
121. Košuta Franc, Nabrežina, Komen.
122. Kragelj Franc, Lom, Tolmin.
123. Kumar Jožef, Sempas, Gorica.
124. Lanthieri grof Karol, Vipava, Ajdovščina.
125. Lanthieri grofinja Helena, Rosental, Gorica.
126. Latiša Janeza dedič: vdova Tereza, Janez in Karolina, Dolenje Cerevo, Gorica.

127. Lašič Andrej r. Jožefa, Renče, Gorica.
 128. Lašič Jožef Jožefov, Gorenja Vertoljba, Gorica.
 129. Leban Franc, Črniče, Ajdovščina.
 130. Leban Jožef, Stopič, Tolmin.
 131. Lenassi Otin Blažev, Solkan, Gorica.
 132. Lenassi Gustav Blažev, Gorica, Gorica.
 133. Levi dr. Angel, Gorica, Gorica.
 134. Levi dr. Albert, Villanova, Gorica.
 135. Lemprouch baronica Alice rojena Pober, Dunaj, Gorica.
 136. Licen Janez, Rifenberg, Ajdovščina.
 137. Lipušček Jožef, Zatmin, Tolmin.
 138. Lisijak Anton, Branca, Ajdovščina.
 139. Lokar vdova Marija, Ajdovščina, Ajdovščina.
 140. Locatelli baron Miha, Kormin, Gorica.
 141. Locatelli baron Jurij, St. Peter, Gorica.
 142. Luzenberger pl. dr. Alojzij, Gorica, Gorica.
 143. Magajna Anton, Divača, Sežana.
 144. Makarovič Janez, Morsko, Kanal.
 145. Makarovič Janez, Avče, Kanal.
 146. Malniš Franc, Kanal, Kanal.
 147. Marinelli vdova Ana rojena baronica Rossauer, Gorica, Gorica.
 148. Marini Marije dediči: Karol, Adela omožena Garzarolli, Ema omož. Wunsch, Arnold Mayer, Berta Mayer omož. Herwelj, Izabela Mayer omož. Planer, Sežana, Sežana.
 149. Marinič Jožef r. Antona, Vitovlje, Gorica.
 150. Macorig Aleksander r. dr. Alojzija, Brazzano, Kormin.
 151. Mahorčič Ferdinand, Naklo, Sežana.
 152. Mahorčič Rajmund, Sežana, Sežana.
 153. Maurer Jakob Jožefov, Gorica, Gorica.
 154. Marušič Anton Ivanov, St. Andrež, Gorica.
 155. Marušič Janez Jožefov, Miren, Gorica.
 156. Maurovich dr. Jožef, Gorica, Gorica.
 157. Mrevle Jožef Jožefov, Dornberg, Gorica.
 158. Mrevle Tomaž, Sv. Križ, Ajdovščina.
 159. Monari pl. Anton Antonov, Sempas, Gorica.
 160. Mozetič Anton, Renče, Gorica.
 161. Muha Anton, Lokve, Sežana.
 162. Murih Josipina, Tolmin, Tolmin.
 163. Mužič Jožef, St. Martin, Gorica.
 164. Nadalutti vdova Katarina, Pevma Gorica.
 165. Nardini dr. Emil, Gorica, Gorica.
 166. Nanut Jožef r. Jožefa, St. Andrež, Gorica.
 167. Nanut Jožef r. Janeza, St. Andrež, Gorica.
 168. Nemes Franc, Bilje, Gorica.
 169. Osterlag dr. Jožef, Sežana, Sežana.
 170. Obizzi mejni grof Anton, Gorica, Gorica.
 171. Obizzi mejni grof Avgust, Orehovlje, Gorica.
 172. Oblubek Franc, Krasno, Gorica.
 173. Pagani vit. Franc, Vertoljba, Gorica.
 174. Pace grof Viljem, Topoglian, Gorica.
 175. Pahor Janez, Renče, Gorica.
 176. Pascual Fr. nca, vdova Marizza, St. Peter, Gorica.
 177. Pavletič Franc, Zagaj, Gorica.
 178. Perra pl. Ema Liebenwald, Gorica, Gorica.
 179. Pegan Jožef, Gabrije, Ajdovščina.
 180. Pečenko Anton, Rifenberg, Ajdovščina.
 181. Pečenko Jožef Leopold, Pekel, Ajdovščina.
 182. Pellegrini Ana, Gorica, Gorica.
 183. Peric Jožef Jožefov, Gradišče, Gorica.
 184. Periz Matija, Dobrdo, Gradišče.
 185. Peršič Anton Antonov, Vitovlje, Gorica.
 186. Persolja vdova Marija rojena Marinič, Vrhovlje, Gorica.
 187. Perko don Anton, Mernik, Kormin.
 188. Pertovt Andrej, Podlesje, Kanal.
 189. Ples Friderik, Devin, Gradišče.
 190. Pignatari Franc, Črniče, Ajdovščina.
 191. Pignatari Janez, Črniče, Ajdovščina.
 192. Pintar Jožef r. Matevža, Podsabotin, Gorica.
 193. Pipan Jožef, Škerbina, Komen.
 194. Pernerstein pl. dr. Janez, Tolmin, Tolmin.
 195. Princič Anton Antonov, Kozana, Gorica.
 196. Princič Stefan, Vipolže, Gorica.
 197. Princič Jožef Antonov, Kozana, Gorica.
 198. Polaj Anton in Oskar, Sežana, Sežana.
 199. Poljšak Filip r. Franca, Šmarje, Ajdovščina.
 200. Poljšak Vincenc, Šmarje, Ajdovščina.
 201. Povšič Andrej, Ravnica, Gorica.
 202. Pontoni Matilda rojena Mayer, Gorica, Gorica.
 203. Pappi grof Flaminij, Gorica, Gorica.
 204. Radikon Jožef Antonov, Podsabotin, Gorica.
 205. Radoičevič Amalija, Koper, Gorica.
 206. Raja pl. Anton, Kozana, Gorica.
 207. Resen Alojzij, Gorica, Gorica.
 208. Repič Marija roj. pl. Batistič, Gorica, Kormin.
 209. Rijavec Just, Oseljan, Gorica.
 210. Ritter Henrik, Trst, Ajdovščina.
 211. Ritter baron Henrik, Gorica, Gorica.
 212. Ritter baron Evgen, Oskar baronica Elvira, Melania in Olga, Gorica, Gorica.
 213. Ropper Jakob in Karolina, Gorica, Gorica.
 214. Rudež Alojzij, Koblaglava, Komen.
 215. Saiz Anton, Trst, Komen.
 216. Savnik Anton r. Jožefa, Bilje, Gorica.
 217. Savnik Matevž, Bilje, Gorica.
 218. Scalmanini Comp., Kormin in društveno obdelovanje kamna v Sv. Križu, Nabrežina, Komen.

219. Stabile a pl. Antena dediči: vdova Karolina, Karolina omožena Bazzini, Ernest, Emilija in Sofija omožena Battiggi, Gorica, Gorica.
 220. Stanič Valentin, Bate, Kanal.
 221. Stampf Katerina roj. Rožič, Marmorje, Gorica.
 222. Strassoldo grof Franc in Anton, Renče, Gorica.
 223. Sorč Alojzij, Bole, Bole.
 224. Švara Friderik, Komen, Komen.
 225. Štekar Jožef Stefanov, Snežatno, Gorica.
 226. Slejko Anton, Velike Žabljice, Ajdovščina.
 227. Stepančič Franc, Temnica, Komen.
 228. Strekeljina Franca dediči: Rozalija omožena Vičič, Karolina, Eduard, Gorjansko, Komen.
 229. Strechel Jožef, Gorica, Gorica.
 230. Simčič Janez Jožefov, Kozana, Gorica.
 231. Schiwitz Karol, Trst, Komen.
 232. Šiligoja Blaža r. Gašparja dediči: Juša Janez r. Franca in Zuchiatii vdova Katarina rojena Juša, Dornvik, Kormin.
 233. Šiligoj Ferdinand r. dr. Jožefa, Medana, Kormin.
 234. Šiligoj Jožef, r. Janeza, Dornvik, Kormin.
 235. Šiligoj don Anton, Kostanjevica, Kormin.
 236. Šiligoj Blaž Jožefov, Dornvik, Gorica.
 237. Šiligoj Rajmund Janezov, Gorenji Volnik, Kormin.
 238. Društvo Leykam Josefthal, Dunaj, Gorica.
 239. Društvo „Assicurazioni generali“, Trst, Gorica.
 240. Društvo Južna železnica, Dunaj, Gorica.
 241. Društvo prejno (prejica), Ajdovščina, Ajdovščina.
 242. Soller Jožef, Bilje, Gorica.
 243. Škodnik Stefan, Škodniki, Kanal.
 244. Štolfa Valentin, Sežana, Sežana.
 245. Šuligoj Martin r. Martina, Čepovan, Gorica.
 246. Štrukelj Andrej, Sv. Mihel, Gorica.
 247. Terkuč Janez r. Miklavža, Dolenje Gerovo, Gorica.
 248. Trpin Stefan, Pevma, Gorica.
 249. Teuffenbach baronica Avgusta, Pevma, Gorica.
 250. Teuffenbach baronica Andrijana r. Žige in Teuffenbach vdova baronica Antonija, Pevma, Gorica.
 251. Teuffenbach baron Artur, Pevma, Gorica.
 252. Tiber Karolina, Brje, Ajdovščina.
 253. Toennies Gustav, Nabrežina, Komen.
 254. Tonkli Marija in Borjano Katarina, St. Andrež, Gorica.
 255. Toplikar Anton r. Janeza, Osek, Gorica.
 256. Toroš Celest Alojzijev, Medana, Kormin.
 257. Toroš Franc Mihelov in Marija soproga, Medana, Kormin.
 258. Toroš Franc Mihelov, Medana, Kormin.
 259. Toroš Franc r. Mihela, Medana, Kormin.
 260. Toroš Miha r. Janeza, Biljana, Kormin.
 261. Toš Gavdencij, Škerlje, Gorica.
 262. Turk Anton, Sepulje, Sežana.
 263. Turn Taxis knez, Rosental, Gorica.
 264. Urbančič Jožef r. Antona, Brestje, Gorica.
 265. Valentič Andrej, Ravnica, Gorica.
 266. Valentič Jožef, Plave, Kanal.
 267. Velušček Janez, Zapotok, Kanal.
 268. Velušček Anton, Zapotok, Kanal.
 269. Velušček Kristijan, Kobališče, Kanal.
 270. Verizzo Janez, Leopold in Alojzij, Gorica, Gorica.
 271. Verizzo Viljem in Katarina, Gorica, Gorica.
 272. Villat Alojzij, Gorica, Gorica.
 273. Vogrič Stefan r. Andreja, Pevma, Gorica.
 274. Wagenstrutz Josipina, Cerkno, Cerkno.
 275. Weiss Justina, Gorica, Gorica.
 276. Winkler baronica Emilija, Ljubljana, Tolmin.
 277. Žagar Franc, Žaga, Bole.
 278. Žiberna Franc, Sv. Križ, Sežana.
 279. Zing Robert, Trst, Komen.
 280. Zimic Andrej, Deskla, Kanal.
 281. Živic Jožef, Skopo, Sežana.
 282. Živic Blaž r. Janeza, Vitovlje, Gorica.
 283. Zorzi Eduard, Gorica, Gorica.
 284. Zottig Janez, Ločnik, Gorica.
 285. Žbogar Stefan, Bodreš, Kanal.
 286. Žvokelj Franc, Čehovljan, Komen.
 287. Zuccatto pl. Peter, Oseljan, Gorica.
 288. Zuccatto-a pl. Vincenca dediči: Nikolaj, Oseljan, Gorica.
 289. Zuchiatii Franc in Anton r. Antona, Medana, Kormin.

Ako so imena davčnih okrajev, v katerih posestniki plačujejo davke, natančno navedeni, je razvidno, da razen kneginje Hohenlohe, o kateri je navedeno, da plačuje davek v Tržici, Cervignanu in Gradišči, so vsi drugi posestniki izpuščeni, katerih zemljiški davek v enem davčnem okraju ne dosega postavnega zneska, ki pa plačujejo v drugem okraju, kar jim maujka v prvem. Zato je treba reklamacij. Attems, Bolaffio, Locatelli Miha, Marinelli, Pace, Ritter Evgen, Društvo južne železnice in Strechl Jožef vpisani so v imebiku A in B, kar ni pravilno. Družina pl. Gironcoli ima celih 6 glasov; treba gledati, na kateri podlagi!

Schwarze, weisse und farbige Seiden-Damaste von fl. 1.40

bis fl. 7.75 p. Met. (18 Qual.) — versendet roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Seiden-Grenadines, schwarz und farbig

(auch alle Lichtfarben) 95 kr. bis fl. 9.25 p. Met. (in 18 Qual.) — versendet robenweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

Na znanje.

Podpisani bivši gostilničar pri Starem gostilu (All' vecchio pompiero) nasproti gledališču, zadnjič dav Via dogana, uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da od sobote 8. t. m. naprej ima svojo gostilno v palači grofa Attoma na voglu ulice Ascoli, ter se priporočam svojim gostom in drugim za nadaljnjo obiskovanje, ker bodem vedno skrbel za dobra jedila in pijačo ter za točno postrežbo.

Spoštovanjem

JANEZ UŠAJ, gostilničar.

V Gorici, 7. junija 1889.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem odprl v Gorici v Kapucinske ulici nasproti Lizi novo krčmo s kuhinjo.

Jedila okusna in po ceni!

Vino dobro in naravno!

Za obilo obiskovanje s toplo priporočam

z vsem spoštovanjem
BUDOLF LUZNIK.

Želodčne bolezni hitro in gotovo ozdravi jeruzalemski balzam edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo, katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar dandanes, ko se prodajajo vsakovrstna taka zdravila. Večji del onih kapljic, izlčkov itd. itd., ki se oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko leteličimi besedami, ni drugega ko prevar, pogosto še škodljiva. Samo jeruzalemski balzam, uže davno znan po svoji preprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na želodčne žive, si je pridobil prednost pred vsemi drugimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegov razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepčajoče moči kiselkega rabarbara, korenike, ki je sploh znana po svojem prebavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi, gužanju, riganju, zabasanju, nemorjaldnim težavam; pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.
V TRSTU pri G. B. Rovis, v KORMINU pri A. Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisca.

Vsakovrstne tiskovine za slavne slovenske občinske urade, kakor tudi raznovrsten papir in vse druge pisne potrebščine prodaja po znižanih cenah.

JOSIP PALIČ,

trgovec s knjigami in s papirjem
ter tiskar v Gorici,
na Travniku, h. št. 6.

Štev. 144 Op.

OZNANILO.

Raynateletstvo zastavljavnice (Monte di pila) ustanovljeno po grofu Thurnu v Gorici naznanja da bode dne 17. junija t. l. in naslednje, javna dražba (kant) neredenih zastav l. četrt leta 1888 t. j. tiste, ki so bile zastavljene meseca januarja, februarja in marta 1888.

V Gorici, dne 6. maja 1889.